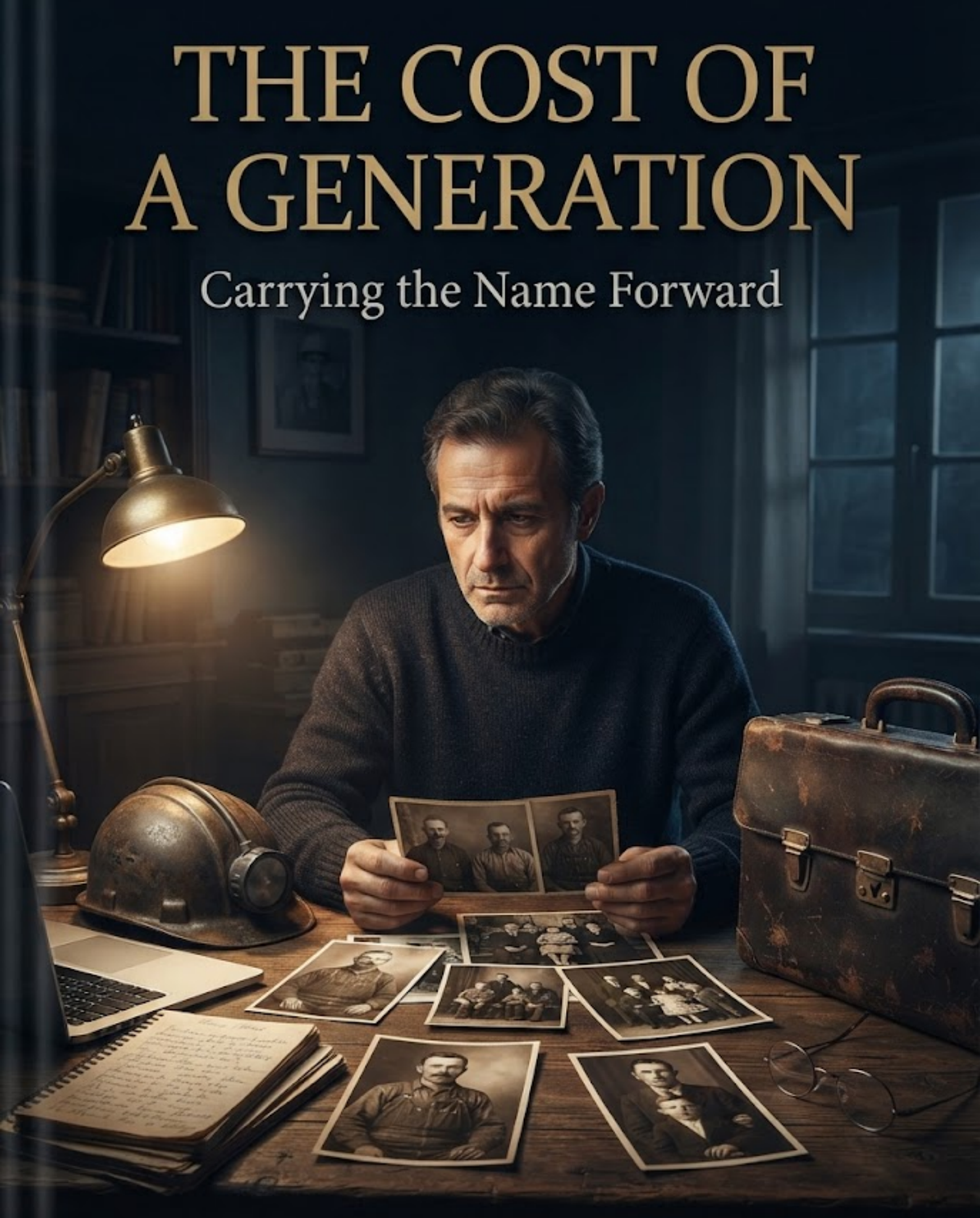
THE COST OF A GENERATION

Carrying the Name Forward



Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: एका पिढीची किंमत

आज इतर दिवसांसारखा दिवस नव्हता. तो काळाचा एक टप्पा होता ज्यात मी माझ्या वडिलांच्या अनुपस्थितीचा शोक केला. मी विचार केला, मला माझ्या आजोबांची आठवण आली, आणि मनातल्या मनात मी दोघांनाही एकच प्रश्न विचारला: Frega कुटुंबाचा वारसा जपण्यासाठी आणि त्याच्या नावाला एक पिढी बनवण्यासाठी तुम्ही मला एकटे का सोडले?

माझी सून, Sharon, हिने मला रडण्यासाठी आपला खांदा दिला. तिने माझे सांत्वन केले, हे जाणून की माझ्यासमोर जे होते ते ना सोपे काम होते ना गुंतागुंतीचे, ना प्रतिभेचा झटका ना सर्जनशीलतेची कृती, तर खरे तर, एक अशक्य मोहीम. आणि आतापर्यंत, हे मलाही कळून चुकले होते.

मला असे वाटले की तो पुढे नेण्याची जबाबदारी माझ्यावर सोपवली गेली आहे, माझ्या आजोबांच्या आयुष्यातील कष्टांपासून सुरुवात करून, जे चाळीस वर्षे खाणकामगार होते, आणि माझ्या वडिलांच्या आयुष्यापासून, जे चाळीस वर्षे विक्रेते होते. माझ्या बाबतीत, मी माझ्या व्यावसायिक आयुष्यातील अठरा वर्षे एका आईला वाहिली, जिचे मी नेहमीच कौतुक आणि आदर केला आहे, आणि जिच्याकडून मला आयुष्य देऊ शकेल असा प्रत्येक धडा मिळाला: आज मी जो आहे तो होण्यासाठी आवश्यक असलेले धडे, जरी उद्या मी कोण होईन याची मला काहीच कल्पना नाही.

ती आहे माता GILLETTE.

मग मला तो ओळखीचा हात पुन्हा खांद्यावर जाणवला, जो मला मार्ग दाखवतो आणि अकल्पित गोष्टींकडे ढकलतो: वेबसाइटवर एक ऑडिओ रेकॉर्डिंग, मग पहिल्या चाचण्या घेण्यासाठी दोन, मग व्यवस्था तग धरू शकते का हे पाहण्यासाठी पाच, मग दहा, अनेक भाषांमध्ये, लोकांशी बोलण्यासाठी.

आणि हे सगळे कशासाठी?

अमेरिका माझे घर होते, जरी या क्षणी मी अजून नेमके गंतव्य निवडलेले नाही. फ्रान्स हे Kamp आजोबांच्या कुटुंबाचे घर होते.
भारत हे ब्रँडच्या जागतिक प्रमुखांचे जन्मस्थान होते, आपल्या आधीच्या अनेक अमेरिकनांच्या मागोमाग जाणारे एक अग्रणी.
दुसरीकडे, ब्राझीलने तो देऊ शकत असलेली सर्वोत्तम स्त्री दिली होती, जिने पुरुषांसाठी जन्मलेल्या आणि पुरुषांना समर्पित असलेल्या एका ब्रँडला एकशे तीस वर्षांच्या इतिहासानंतर स्त्रियांच्या खऱ्या

मान्यतेत बदलण्यास मदत केली. शेवटी, खरेदीचे निर्णय जवळजवळ नेहमी स्त्रियाच घेतात, आणि त्यांच्याशिवाय यांपैकी काहीही आज शक्य झाले नसते.
आणि शेवटी, इटली, आपल्या मँडोलिन आणि गिटारसह, सज्ज्यांखाली गायल्या जाणाऱ्या सेरेनेड्ससाठी सर्वांत प्रिय वाद्ये, प्रेमिकांच्या विनंतीवरून सादर केलेली. आणि त्या सेरेनेड्सचे संचालक नेहमी तेच दोन पुरुष होते: माझे वडील आणि माझे आजोबा.

अविस्मरणीय Frega.

मी त्यांच्या छायाचित्रांकडे पाहत राहिलो आणि रडत राहिलो. सुदैवाने, मी एकटा होतो, कारण पाहुणे समुद्रकिनारी गेले होते.

मग आली दिवसाची आश्चर्यकारक गोष्ट: Contact पानावर माझा आठ मिनिटांचा, आवाजाशिवायचा एक व्हिडिओ ठेवणे.

पण याचा अर्थ काय होता?
मला ते समजू शकलेले नाही, आणि कदाचित मला ते लगेच समजणारही नाही. पण मला खात्री आहे की मला ते नंतर समजेल, जसे अनेकदा होते.

दरम्यान, वर्षानुवर्षे माझ्या टेबलाशी मला साथ देणारे YouTube वरचे संगीत मी सोडून दिले आहे, आणि आजपासून त्याऐवजी मी माझ्या स्वतःच्या वेबसाइटचे संगीत ऐकतो. ते विचित्रपणे ओळखीचे झाले आहे, जणू मी ते नेहमीच ओळखत होतो, जवळजवळ जणू मला स्वतःला पटवून द्यायचे आहे की ते आता इथे नसलेल्यांना समर्पित केलेले एक गीत आहे.

निरोप, माझ्या म्हाताऱ्यांनो.
Ferdinando